

ligheden at binde Lovgivningsmagtens Hænder paa Toldlovgivningens Omraade for et Tidrum af 40 Aar. Man kunde naturligvis sige, at hvis man ved Toldlovens Revision i 1916 eller paa et senere Tidspunkt ændrer denne Toldafgift, staar det vel Lovgivningsmagten frit for ogsaa at ændre denne Lov, hvis den bliver til Lov i den foreslaaede Skikkelse. Det er muligt; men paa den anden Side er det sin egen Sag at ændre den, thi vedtager man den, siger man, at Afgiften skal være uafhængig af den til enhver Tid gældende Lovgivning, og da Lovforslaget har Karakteren af en Overenskomst med Selskabet, vilde det vel være lidt ejendommeligt. Paa den anden Side ser jeg meget vel, at Selskabet vel ikke vilde protestere mod en Forandring paa dette Punkt, naar den gik ud paa en Nedsættelse. Dog er det lidt vanskeligt at forudse, hvorledes Forholdet kan forme sig i Fremtiden. Jeg vil altsaa anmode om, at dette Punkt maa blive overvejet i Udvalget. Det kunde tænkes, at den Tid kom, da elektrisk Energi blev en ret almindelig anvendt Drivkraft her i Landet, vel at mærke ogsaa indført elektrisk Energi. Det er jo et Raastof, et Hjælpestof, og et af Goderne ved Toldloven af 1908 var, at vi søgte i saa høj Grad som muligt at frigøre Raastoffer, Hjælpestoffer, nødvendige Produktionsmidler, for Told. Naar der den Gang for unævnte Varer blev fastslaaet en Værditold paa $7\frac{1}{2}$ pCt., var det i Kraft af et Kompromis. Den gamle Told var 10 pCt., og fra flere Sider ønskede man at komme ned paa 5 pCt., og saa endte man med at blive staaende paa Halvvejen. Det kunde godt tænkes, at elektrisk Energi blev en saa værdifuld Drivkraft her i Landet, at man vilde lette Produktionen baade i Industri og Landbrug ved at gøre Tolden saa lav som muligt, maaske helt afskaffe den. Vi har ved den sidste Toldlov afskaffet Told paa Kul og andre Hjælpestoffer for Industri og Landbrug, og det var et Punkt paa Toldloven, jeg særlig glædede mig over. Derfor er jeg, som sagt, betænkelig ved for 40 Aar at fastslaa en Told af $7\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien. Dette Punkt vil jeg, som sagt, gerne have undersøgt i Udvalget. I øvrigt kan jeg paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget.

G. Fog-Petersen: De to foreliggende Lovforslag vil jo, efter hvad der nu er blevet udtalt, efter al Sandsynlighed blive henvist til et Udvalg, hvor der vil blive

Lejlighed til at undersøge og drøfte de enkelte Bestemmelser. Jeg vil dog gerne her, samtidig med at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Lovforslagene til Vedtagelse, gøre den Bemærkning, at jeg finder begge Lovforslag saavel som Kontrakten overordentlig tilfredsstillende. Jeg ser nemlig saaledes paa det, at en Afgift til Statskassen af en saadan indført Energimængde, der fortoldest i Henhold til den sidste Position paa Toldloven: Unævnte Varer, er rigtig i et Tilfælde som dette, hvor det efter de givne Oplysninger drejer sig om et Forhold, der for Selskabet betyder overordentlig gunstige Betingelser. Jeg opfatter Sagen saaledes, at Selskabet, naar det faar denne Tilladelse, paa Grund af den billige Drivkraft i Sverige kan fremstille Elektricitetsværdierne saa billigt, at Tilladelsen faar Karakteren af et Monopol, selv om den ikke er det, idet der i Kontraktns Punkt 3 staar, at Tilladelsen ikke medfører Eneret paa Overførelse af elektrisk Energi fra Sverige. I Praksis mener jeg, den vil komme til at virke som et Monopol. Derfor er det fuldstændig forsvarligt og rigtigt, at Statskassen faar en Afgift, og som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerberg) udtalte, maa Selskabet for at kunne indrette sin Driftsplan fornøftigt selvfølgelig vide, hvor stor denne Afgift bliver. For Statens Vedkommende nærer jeg altsaa ingen Betænkelighed ved denne Fastsættelse, thi Toldlovgivningen bindes absolut ikke herigennem paa den Position, som omfatter unævnte Varer. Der er intet i Vejen for at forhøje eller nedsætte Procenten for den Position; man har blot paa Forhaand tilkendegivet, at elektrisk Energi fra Sverige, indført gennem dette Selskabs Kabler, ikke berøres deraf. Derfor finder jeg Bestemmelserne i dette Lovforslag heldige.

Hvad selve Kontrakten angaar, forekommer det mig, at den i enhver Henseende er tilfredsstillende affattet. Der gives Statsmagten en meget vidtrækkende Myndighed til paa ethvert Omraade at kunne kontrolere de forskellige Forhold vedrørende en saadan Overførelse af elektrisk Energi. Jeg kan derfor anbefale begge Lovforslagene til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Ellinger, Mod Realiteterne i de to foreliggende Lovforslag har jeg ikke nogen som helst Indvending at gøre. Den første Taler om denne Sag (Thomas Larsen) fremdrog det Spørgsmaal, hvorvidt der